

Благословенне Царство!

Ми зосереджувалися на Проскомидії та Літургії Слова; цієї неділі наше великопостне роздумування зупиняється на третій частині Божественної Літургії: Літургії Вірних – кульмінації нашої спільної молитви, де ми приймаємо участь у Євхаристійній трапезі та зміцнюємо нашу єдність як Тіло Христове.

Пригадаймо, що в ранній Церкві тих, хто вірував у Христа переслідували, катували та вбивали, як російські війська роблять із нашим народом сьогодні в Україні. Вислухавши Писання та проповідь, лише хрещений міг залишитися для спільного Причастя. Це було зроблено не для того, щоби перевершити інших,

а щоб захистити тих, хто віддав своє життя на шляху до Христа. Лише по-справжньому віддані приймали хрещення, тому що християнин імовірно зазнавав Христових страждань, а не мав безпеку та здоров'я, яких сьогодні багато хто помилково очікує від віри в Бога.

Тому нехрещених просили вийти, оскільки серед них могли бути самозванці та зрадники. Таким чином Літургія продовжується словами: “Тільки вірні, ще і ще в мирі Господеві помолімся”.

Тепер нікого не просимо вийти. Ми, “вірні”, стоїмо перед вітварем — перед Богом — просячи милосердя (Божої ласки) від імені всього людства. Мир, здоров'я та безпека, про які ми благаємо, призначені для всього творіння. Херувимським гімном ми входимо в небесний простір: ми ангели; ми відкладаємо свої турботи; ми радісно співаємо. Таким чином ми входимо в таємницю нашого життя у Христі — Бог, ставши людиною, єднає нашу людяність з Богом. Алілуя — це наша відповідь благоговіння на цю незрозумілу містичну реальність. Поки ми співаємо, дари хліба й вина

приносяться до вітваря (Великий вхід); ладан знову наповнює наші фізичні відчуття знанням Святого Духа, який наповнює наше єство. Великий вхід символічно уособлює страждання і смерть Христа. Як і Ісус, ми молимося, щоб нас звільнили від скорби, гніву і нужди. Разом ми мовимо “Символ віри”, що підтверджує зобов'язання хрещення, які ми взяли, коли стали членами нашої Церковної родини. Але спочатку ми приєднуємося до потоку Трійці, показуючи нашу любов один до одного. “Возлюбім один одного, щоби одностайно визнавати”. Ми завершуємо вислів: “Отець, Син і Дух Святий, Тройця єдиносущна і нероздільна”. Зараз, звісно, пандемія заважає тісним контактам, але без пандемійної обережності ми обіймаємо один одного, як сестри і брати в поцілунку миру, говорячи: “Христос посеред нас! Є і буде!” Ми прагнемо до взаємовідносин єдності один з одним у Христі.

Після цього починається Євхаристійна молитва або Анафора. “Євхаристія” означає подяка. Вдячність сама по собі — це стосунки з іншим, котрий не є я. Ми підносимо наші серця в подяці, коли Отець підносить Євхаристійний хліб і вино. Молитва над дарами має ту ж форму, що й єврейська Молитва Подяки, *Біркат-гамацон*, яку молився Ісус у ніч, коли Його зрадили. У цій мовчазній молитві

священик згадує все, що Бог зробив для нас від початку часів, і просить, щоби Святий Дух зійшов на нас і на дари хліба та вина.

Ми відповідаємо з вдячністю, ставлячи себе в присутність Христа так само, як і Його апостоли, котрі були на тій Тайній Вечері. Ми чуємо слова Христа, сказані їм, а тепер і нам, що цей хліб і вино, які нам дає Христос, — це і є Сам Христос. Наступні тихі молитви знову охоплюють усіх, включаючи тих, хто був перед нами, ангелів, святих і Матір Божу. Ми готуємося до Причастя з вдячністю, молитвою та любов'ю до ближнього. Як сказав Папа Франциск, Євхаристія не є нагородою для досконалих, як деякі люблять думати. Це містична подія, яка підносить все людство до рівності, гідності та єдності. Євхаристія – це Причастя/койнонія: спільне розділення.

Таїнство Євхаристії є завершенням Божественної Літургії; це те, як ми фізично беремо участь у небесній присутності Христа посеред нас.

Євхаристія – це дар благодаті, який об'єднує нас як спільноту віри, тому всі ми є запрошені Христом прийняти Причастя.

Якщо ми не вчинили смертного гріха (це означає, що ми є дуже неспокійні і потребуємо духовного проводу) ми приходимо на Євхаристійне богослужіння, щоб оновитися у нашій вірі та зміцнити наші стосунки з Христом через нашу

церковну спільноту. Коли ми приймаємо Євхаристію, священик нагадує нам, що “Чесного і пресвятого тіла і крові Господа і Спася нашого Ісуса Христа, причащається раб/раба Божа...на відпущення гріхів і на життя вічне, амінь”. Ми приступаємо “зі страхом Божим, вірою і любов'ю”. Таїнство сповіді (покути) не є обов'язковим перед приступанням до Причастя. Чи можемо ми, як люди, вдавати, що ми є настільки досконалими, щоби наблизитися до Бога? Ми приступаємо до Причастя не тому, що ми безгрішні, а тому, що ми приймаємо Божу благодать, яку ми знаємо через Христа і переживаємо через Святого Духа як спільнота.

Перш, ніж приступити до Причастя, ми молимося Господню молитву, називаючи Бога нашим Отцем, визнаючи, що ми Його діти. Перед тим, як прийняти Причастя, ми молимося, щоби ця трапеза була “не на суд, або на осудження, але на зцілення душі і тіла”. “Ісус досі і завжди ‘їсть з грішниками’.” (R. Rohr)

Завершується Божественна Літургія вдячністю та новонатхненною молитвою за наш світ. Ми йдемо з миром, знову віддані поширенню любові там, де ми є, визнанню інших як своїх братів і сестер, відкритому та чесному ставленню до них. “Не остави нас, що уповаємо на тебе. Мир світові Твоєму даруй, церквам Твоїм, . . . Богом береженому народові нашому, правлінню і всім людям Твоїм”.

Ми не самотні. Ми улюблені. Ми потрібні. Нас запрошено до столу з животворною їжею разом з усім людством в імені всього створіння. Ми запрошені і ми відповідаємо: Амінь!

МОЛІМСЯ ЗА УКРАЇНУ МОЛІМСЯ ЗА УКРАЇНУ МОЛІМСЯ ЗА УКРАЇНУ

НИНІ: панахида після Літургії +Олександр Малко

середа, 13-го квітня—10-а рано Сорокоусти

субота, 14-го квітня—Лазарева субота—4-а поп. Хрестини

5-а поп. Нагода до сповіді (загостить о. Ігор Гуска котрий буде сповідати по-українському)

6-а веч. Вечірня (о. Гуска виголосить великопосну науку)

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

Данута Сидорчак (13-го), Євген Дудка і Лариса Сорока (15-го), і Ерін Форсайт (16-го).

Многая літа!

Blessed is the Kingdom....

We have focused on the Proskomedia and the Liturgy of the Word; this Sunday our Lenten reflection rests on the third part of the Divine Liturgy: the Liturgy of the Faithful—the culmination of our common prayer, where we share in the Eucharistic meal and reinforce our unity as the body of Christ.

Recall that in the Early Church, believers in Christ were being persecuted, tortured and killed, as our people are by Russian forces in Ukraine today. After hearing the scriptures and the homily, only the baptized could stay for

the sharing of communion. This was done not to be superior, but to protect those who had committed their lives to Christ's way. Only the truly dedicated received baptism, because a Christian was more likely to undergo the suffering of Christ than the safety and health that many today mistakenly expect from faith in God.

Therefore, the unbaptized were asked to leave, since imposters and betrayers might be among them. Thus the Liturgy resumes with the words: "Only the faithful, again and again in peace let us pray to the Lord!"

Now, no one is asked to leave. We "the faithful" stand before the altar—before God—asking for mercy (God's tenderness) on behalf of all humanity. The peace, health, and safety we entreat is for all creation. With the Cherubic hymn we enter a heavenly space: We are angels; we put aside our cares; we sing joyfully. In this way we enter into the mystery of our life in Christ—God becoming human unites our humanity with God. The alleluia is our response of awe to this inexplicable mystical reality. While we sing, the gifts of bread and wine are brought to the altar (the Great Entrance); again the incense fills our physical senses with the knowledge of the Spirit filling our being. The Great Entrance symbolically represents Christ's passion and death. As Jesus did, we pray to be delivered from "tribulation, wrath, and misfortune." Together we recite the "Creed" confirming the baptismal commitment we made as we became members of our Church family. But first, we join in the flow of the Trinity by showing our love for each other. "Let us love one another, so that with one mind we profess." We complete the statement: "The Father, Son and Holy Spirit, the Trinity one in being and undivided." Now of course, the pandemic prevents close contact, but without pandemic precautions, we embrace each other as sisters and brothers in a kiss of peace saying: "Christ is among us! He is and shall be! We strive toward a relationship of unity with each other in Christ.

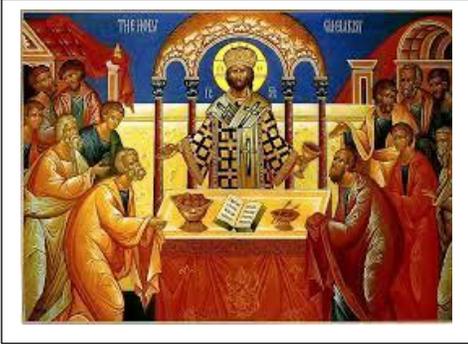
After this, the Eucharistic prayer or Anaphora begins. "Eucharist" means thanksgiving. Gratitude in itself is relationship with another beyond ourselves. We raise our hearts in thanksgiving as Father lifts up the bread and wine of the eucharist. The prayer over the gifts follows the same form as the Jewish Prayer of Thanksgiving, the *Birkat-*

hamazon, prayed by Jesus the night He was betrayed. In this silent prayer, the priest recalls all that God has done for us since the beginning of time and asks for the Spirit to come upon us and the gifts of bread and wine. We respond with gratitude, placing ourselves in Christ's presence just as His followers were at that Lord's Supper. We hear Christ's words spoken to them, and now to us, that this bread and wine given to us by Christ—Is Christ Himself. The next silent

prayers encompass everyone again including those before us, the angels, saints, and Mother of God. We prepare to receive communion with gratitude, prayer, and love for our neighbour. As Pope Francis has said, Eucharist is not a prize for the perfect, as some like to think. It is a mystical event that raises all humanity to equality, dignity, and union. Eucharist is communion/koinonia: sharing in common.

The sacrament of Eucharist is the fulfilment of the Divine Liturgy; it is how we physically take part in Christ’s heavenly presence among us. The Eucharist is a gift of grace that unites us as a community of faith, so we are all invited, by Christ, to receive the sacrament.

Unless we have committed a mortal sin (that means we are very troubled and need to look for spiritual guidance), we come to the Eucharistic celebration to be renewed in our faith and to strengthen our relationship with Christ through our church community. When we receive the Eucharist the priest reminds us

that “the servant of God is communicated with the precious body and blood of our Lord and Saviour Jesus Christ for the forgiveness of sins and life everlasting, amen.” The sacrament of confession (penance) is not mandatory before receiving Communion. Can we, as human people, ever pretend to be so perfect as to approach God? We approach, not because we are sinless, but because we accept God’s grace that we know through Christ and experience through the Holy Spirit as community.

Before we share in communion, we pray the Lord’s prayer, calling God our Father, admitting we are His children. We pray before approaching that this meal not be “for judgement or condemnation but for the healing of soul and body.” “Jesus still and always ‘eats with sinners’.” (R. Rohr)

The Divine Liturgy concludes in thanksgiving, and newly inspired prayer for our world. We leave in peace, committed afresh to spreading love where we are, recognizing others as our siblings and treating them with openness and honesty.

“Do not forsake us who hope in you. Grant peace to Your world, to Your churches, . . .to our nation under God, to our government and to all your people.”

We are not alone. We are loved. We are wanted. We are invited to a table of life-giving nourishment together with all humanity on behalf of all creation. We are invited and we respond: Amen!

PRAY FOR UKRAINE

PRAY FOR UKRAINE

PRAY FOR UKRAINE

TODAY After Divine Liturgy panakhyda +Oleksander Malko

Wednesday, April 13 @ 10 a.m. Sorokousty

11:30 Bible study (Zoom)

Saturday, April 14—Lazarus Saturday—4 pm Baptism

5 pm Sacrament of Penance (Fr. Huska in Ukrainian and Fr. Myroslaw in English)

6 pm Vespers (Fr. Huska will preach in Ukrainian)

Birthday greetings to:

Danuta Sydorczak (13th), Eugene Dudka and Larysa Soroka (15th), and Erin Forsyth (16th).

MNOHAYA LITA!